

“సరేలే, మా బాలిగాడు పన్నాయూతాడు. మా బుల్లిచెల్లీ పెద్దచెల్లీ బాబాలు వాయిస్తారు. నేను సామానం తా తీసుకోస్తాను. మీరు ముందు వడ వండి.”

“గొడవ చెయ్యకండ్రా మా మామయ్య చూస్తే చదువుకోలేదని తిడతాడు. ఏమే చిట్టే, మీనా న్నెక్కడున్నాడు?”

“భయం లేదురా, నిద్దలోతున్నాడు.”

“లేస్తే తిడతాడు. మాట్లాడకుండా వరండాలోకి పోదాం.”

“మీ రిద్దరూ యిల్లా పీట్లమీద కూర్చోండి. కాళ్లకి పసుపురాసి పారాణెడతాను.

“ఉత్తుల్లి పారేనేనామరి? నిజంగా బిలేనే రాయించుకోను.”

“అబ్బే. ఉత్తిదేరా.”

“నువ్వీ పుస్తెలు పెట్టుకూతురు మెల్లో కట్టు. బాబాలు వాయిచండ్రా.”

“తరంబాలో మరి?”

“మా అమ్మవడిగి బియ్యం పట్టానా?”

“బిద్దుబాబూ తిడుతుంది. ఉత్తుల్లి బిపో ను కుందాం.”

“పోనీ, అటుకులెట్టిపోనుకోండ్రా. తరవత అవన్నీ తినేసి ఊరేగుదాం.”

“అల్లా చేద్దామే చిట్టి.”

“అబ్బా! మాడవో కాంతం, తరంబాలోస్తూ నెత్తిమీద మెట్టుతున్నాడు.”

“తిన్నగా పొయ్యిరా నుందరం. నువ్వు మల్లీ మెట్టవే.”

“మావయ్యొస్తున్నాడే చిట్టి.”

“అదేమిట్రా. అటుకులల్లా పారపోనుకుంటున్నారా?”

“ఏమీలేదు నాన్నా, ఆడుకుంటున్నాం.”

“అ నెత్తినీండా అటుకులేమిటి? తరంబా లేమిటి?”

“మీ చిట్టికి నుందరానికి పెళ్లండి.”

“అప్పుడే పుస్తకట్టేనే వేమిట్రా.”

“.....”

“మేం ఆడుకుంటావుంటే మధ్య నువ్వేమిటి నాన్నా?”

“ఏం ఆడుతున్నావు.”

“మీ నుందరాన్ని పెళ్లాడుతోందండి.”

3

“మా మేస్తారు పుత్తరం రాయడం నేర్చుకో మన్నారు నాన్నా.”

“ఇప్పుడు రాస్తున్నదేనా?”

“ఊసు నాన్నా, ఇంకా పూర్తి అవలేదు.”

“ఎవరికి రాస్తున్నావు?”

“బావకి.”

“ఏదీ చదువు.”

“ఏమీరా నుందరం! నువ్వు మెడ్రానెల్లి అప్పుడే నాలుగు నెలైందికదా.....”

“అదేమిటే నీ తలకాయి?”

“మీ బాళ్లు కనిపిస్తే మీరేం చెప్పదలచుకున్నారో అదేవు తరంబా రాయమని మా మేస్తారు చెప్పేరు నాన్నా.”

“అందుకని అల్లా రాశేనా?”

“ముందు రాసిందంటా విందూ.”

“...నాలుగు నెలైందికదా? ఇప్పుటికి ఒక్క మాటేనా రాలేదుకదా? నాకు బెంగగావుండదుట్రా! పోనీ పుత్తరం రాసినాకాని, నాన్ను వేరెట్టి యింగ్గీ

గృహలక్ష్మి

నుని కాని రాకువైనను. అందులో యేముందో నాకు తెలియదు. నాన్న నడుగులే యేమీ చెప్పడు. మరి నా కెల్లావుంటుంది? నీకేం. మీ జతకాళ్లతో ఆడుకుంటూ కూచుంటావు. ఇక్కడనే నొక్కత్తినీ యెంత బెంగెట్టుకున్నానో నీ కేం తెలుసును?....."

"ఏడుస్తా వెందుకే?"

"అవున్నా న్నా, ఒక్కమాటేనారాదు మరి."

"పండు క్కిరమ్మని వుత్తరం రాస్తానులే. బెంగెట్టుకోడ మెందుకు, బావ మహారాజులా ఒపరు నీలు పరీక్ష చదువుకుంటేను?"

"మరి నాకూడా యింగ్లీషు చెప్పించు నాన్నా."

"ఎందుకు? బావ వుత్తరంరాస్తే చదువుకోదానికా?"

"అసలు నేకూడా యింగ్లీషు చదువుకుంటాను నాన్నా."

"అల్లాగే. ఎల్లుండి మంచిది, యింగ్లీషుబిల్లోకి వెళుదువుగాని. ఇక యీ బరిమానేపెయ్యి."

"బితే! యిక వుత్తరం రాయను."

"రాయక్కరలేదు. అన్నానికి పొద్దుపోతోంది లే."

౪

"గుడ్ మార్నింగ్ సుందరం. వెన్ డిడ్యు కం?"

"ఆబ్బో యీ యింగ్లీషుక్కడోచ్చింది?"

"ఎల్లకాలం తెలుగేమిటి?"

"ఎవరు చెప్పుతున్నారు?"

"ఇంగ్లీషుబిల్లోనే?"

"బితే యిప్పు డెన్నోక్లాసన్నమాట?"

"బితే యిప్పుడు ఫస్టుఫారమన్నమాట."

"మరి నాయంబనీరింగుకోర్కు వూర్తయేసరికి తమకి తరడుఫారమ్ వూర్తవుతుందన్నమాట."

"అవున్నమాట."

"అప్పుడే యెంతగర్వమొచ్చింది."

"గర్వంకవకనే వుత్తరంరాయకపోవడం."

"ఉత్తరంరాయకపోడం గర్వమా? వుత్తరం వొచ్చిందోలేదో చూసుకోపోవడం గర్వమా?"

"ఎల్లాగైతేం యింగ్లీషుచుప్పనుకదాఅని యింగ్లీషుని రాయడం గర్వం."

"నాకూ యింగ్లీషుచుప్పను కుమాఅనిచెప్పడం గర్వం కాదా?"

"పోనీ యీమాటేనా వెళ్లగానే వుత్తరం రాస్తావా?"

"వెళ్లగానే వుత్తరంయెందుకూ? యిరవైకోబిల్లోనే నేనొస్తాను."

"మల్లీవొస్తావా?"

"ఎందుకూ?"

"ఎందుకా? నీమెల్లో..."

"....."

"నీమెల్లో పుస్తకట్టదానికే."

"నిజమేట్రా?"

"ఏం. నీకు తెలియదేమిటి?"

"మరి ఒవరునీలుపరీక్ష ఆయీదాకా పెల్లిచేసుకోవన్నావుకాదా?"

"పెల్లిచేసుకోనన్నేదు, కార్యంచేసుకోవన్నాను."

"ఘీ, అన్నీ యిల్లాంటిమాటలే, అందుకే మొట్టబుద్ధి."

"లేవు తరంబ్రాలానేటప్పడు మొట్టుతానులే."

"అబ్బాయీ అన్నానికిలే మామయ్య కనిపెట్టుకున్నాడు."

౫

“ఏమండీ అత్తగారూ, మీ ఆమ్మయేదీ?”

“రా కాంతం యిట్లా కూచో. ఎప్పుడోచ్చేవు?”

“పోద్దున్న ఏడుగంటలైయినులోవోచ్చేనుండి.”

“మీ ఆయనకూడా వచ్చాడా?”

“వచ్చారు. పండుగ కాదుమరీ?”

“ఏంచేస్తున్నాడు?”

“డాక్టరుపరీక్ష ప్యాపయారు. ఏలూగ్లోనే పాక్టీసు చేస్తున్నారు. మీ సుందరం యొక్క డుంటున్నాడండీ?”

“నాళ్ల మామ గారూ వోవరుసీలు పని యిప్పించేరు. ఇక్కడేవుంటున్నాడు.”

“ఓవరుసీలు గారి పెళ్లాంక దా అనేమిటండీ యింటి కొచ్చినా కనపడడం లేదు?”

“మొగుడికి కాఫీ కాస్తాన్నట్టుంది. చిట్టి! మేస్తారి కాంతంవచ్చిందీ.”

“మరిచిపోయాను నుననుడికి వేరేం పెట్టేరండీ అత్తగారూ?”

“వాడే, వాళ్ల నాన్న పేరెట్టేడు.”

“శంకరంగారా?”

“ఏమైనా కుద్ర తిక్క శంకరయ్యోపోయాడు.”

“ఎప్పుడోచ్చేవే కాంతం?”

“ఓవరుసీలు గారి పెళ్లానివి. తిక్క శంకరయ్య గారి తల్లివి. నీకు మేం కనిపిస్తామా?”

“కనపడకపోతే మీ ఆయన చేత కళ్లు ఆపలేమన చేయించుకో.”

“మధ్యన నాకల్లెందుకూ?”

“డాక్టరు గారి పెళ్లానివికనక. పోనీలే. కాస్త టీవుచ్చుకుందు గానిరా.”

“అకాస్త కోసం నేను లేవడం మొందుకూ? ఇల్లాగే తెచ్చిపెట్టు.”

“లోపలైతే అంతా కూచోవచ్చునుకదా అని.”

“అంతా యెవరు? సుందరంవున్నాడేమిటి?”

“ఉం.”

“అతన్ని కూడా యిల్లాగే రమ్మందూ.”

“మేస్తారి కాంతంవచ్చిందిరా సుందరం.”

“కొడుకు తల్లివికూడాను. ఇంకా ఒరే అనే పిలుస్తానేమిటే చిత్రం.”

“లేకపోతే యీ వేళ కొత్త గారిలుస్తానేమిటి?”

“ఓవరుసీలు పనికూడా అయిందను.”

“ఐతే వూడిపడ్డాడా?”

“మీరే నా నాలుగు చివాల్లెట్టరేం అత్తగారూ?”

“పోనిద్దా యెల్లా పిలుస్తేనేమిటి? మేనస్త్రకోడుకు మేకల్లారు క్కా అన్నారు.”